

že doručovací povinnost splnil a že tím zaniklo právo strany žádati u poštovního úřadu o vydání zásilky, a měl býti proto jeho čin kvalifikován podle §§ 401 a 402 tr. zák. Poněvadž právo strany na vydání doporučeného dopisu podle příslušných předpisů nepřesahuje cenu 2.000 Kč, kvalifikuje se čin obžalovaného jako přečin padělání soukromé listiny podle § 401 a odst. 1 § 402 tr. zák. Pokud tedy nižší soudy čin uvedený v rozsudku prvního soudu pod čís. I kvalifikovaly jako zločin padělání veřejné listiny podle §§ 391, 393 tr. zák., jsou rozsudky zmatečné z důvodu zmatečnosti podle čís. 1 b) § 385 tr. ř., kteréhož zmatku jest dbáti z úřední moci, neboť je v neprospěch obžalovaného. Proto postupoval nejvyšší soud z úřední moci ve smyslu odstavce 1. § 33 por. nov., zrušil mylnou kvalifikaci činu a kvalifikoval jej správně jako přečin padělání soukromé listiny podle §§ 401 a odst. 1 § 402 tr. zák.

Čís. 4666.

Aby bolo možno padelanie verejnej listiny kvalifikovať podľa § 400 odst. II. tr. zák., vyžaduje sa, aby bezprávný úžitok vzišiel zo samého padelania verejnej listiny, nie teprv z iného činu, ktorý sa padelaním verejnej listiny len kryje, podporuje alebo uľahčuje.

(Rozh. z 18. marca 1933, Zm IV 110/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti L. H., obžalovanému zo zločinu padelania verejných listín, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť odmietol, avšak z dôvodu zmätočnosti označeného v bode 1 b) § 385 tr. p. z úradnej moci zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie činu obžalovaného a kvalifikoval tento čin za přečin padelania verejných listín podľa odst. I. § 400 tr. zák.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci najvyšší súd zbadal toto: Vrchný súd kvalifikoval ten čin obžalovaného, že úmyselne spolupôsobil k tomu, aby do ohľadacieho listu a do matriky zomrelých bola zapísaná o samovraždou zomrelom S. F. tá nepravdivá skutočnosť, že príčina smrti bola ochrnutie srdca, — podľa odst. II. § 400 tr. zák. za zločin padelania verejnej listiny, lebo obžalovaný vraj jednal v tom úmyslu, aby privodil výplatu životného poistného pre pozostalých po F. u poisťovne Union, k čomu však títo následkom samovraždy poisteného S. F. práva nemali. Najvyšší súd nesúhlasí s touto kvalifikáciou činu.

Trestný čin označený v odst. I. § 400 tr. zák. kvalifikuje sa podľa odst. II. citovaného § len vtedy, keď páchatel spáchal tento čin preto, aby tým sebe, alebo druhému bezprávný úžitok zaopatril. Tento bezprávný úžitok má tedy pochádzať zo samého padelania verejnej listiny, ale nie z iného činu, ktorý sa prípadne len kryje, podporuje alebo obľahčuje padelaním verejnej listiny. V tomto prípade bezprávný úžitok ob-

myšlených pozostalých po F. bol by mal pochádzať z uplatnenia nároku na poistné u poisťovne a tento čin mal by byť podporovaný preukázaním padelanej verejnej listiny. Ponevác v tomto prípade bezprávný úžitok nemal pochádzať zo samého padelania, ale z iného činu, preto nelze kvalifikovať čin obžalovaného podľa odst. II. § 400 tr. zák. Tento čin sa kvalifikuje správne za prečin padelania verejnej listiny podľa odst. I. § 400 tr. zák. Je tu tedy dôvod zmätočnosti, na ktorý treba hľadeť z povinnosti úradnej. Preto najvyšší súd pokračoval podľa odst. I. § 33 tr. p. nov. a kvalifikoval čin obžalovaného za prečin podľa odst. I. § 400 tr. zák.

Čís. 4667.

Pojednávanie podľa § 518 tr. p. môže sa konať aj v neprítomnosti odsúdeného.

Námietka, že odsúdený je duševne chorý, nemôže mať vliv na výmeru súhrnného trestu.

(Rozh. z 22. marca 1933, Zm III 82/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti E. F., v ktorej krajský súd v Banskej Bystrici vyniesol dňa 18. novembra 1932 rozsudok o vymereaní súhrnného trestu, následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného takto sa usniesol: Zmätočná sťažnosť sa zamietá.

Dôvody:

Obžalovaný, neuvádzajúc číselne žiadneho dôvodu zmätku, predovšetkým namieta, že nebol prítomný jednaniu, na základe ktorého bol vymeraný súhrnný trest, a že nebol o ňom ani upovedomený. Touto námietkou bolo vecne poukázané na dôvod zmätku podľa § 384 č. 6 tr. p., avšak neprávom. Podľa § 518 tr. p. prítomnosť obžalovaného pri takomto roku nie je potrebná. Predvolanie obžalovaného je však predpísané len v prípade, je-li obžalovaný na slobode, alebo vo väzení sídla jednajúceho súdu. Tieto predpoklady však tu neboly, lebo obžalovaný bol vo väzení u iného súdu. Podľa § 518 tr. p. mal byť v tomto prípade pre obžalovaného ustanovený obhájca z úradnej povinnosti a tomuto predpisu bolo skutočne vyhovené. Ďalej zmätočná sťažnosť namieta, že obžalovaný je duševne chorý a úchylný a žiada, aby bol jeho duševný stav skúmaný, a potom aby mu bol vymeraný nižší trest. Ani táto námietka, ktorá je namierená proti výroku o výmere trestu, neobstoí. Podľa 7. a 8. odst. § 518 tr. p. ustanovenie súhrnného trestu sa má stať jedine na základe trvania trestov, dřívejšími rozsudkami uložených a na základe ich ťažkostí a zákon zakazuje prihliadnuť pri tom k okolnostiam príťažujúcim a poľahčujúcim. Preto ani skúmanie duševného stavu nemohlo by mať vliv na výmeru súhrnného trestu. Ináč výmerou súhrnného trestu neboly v tomto prípade v neprospech obžalovaného porušené zásady ustanovené v § 518 tr. p. Zmätočná sťažnosť je tedy v celku bezzákladná a preto bola zamietnutá.